

frit og taaleligt Udkomme. Mange af dem ere ældre Folk, der i Almindelighed ere langt ude over den Alder, hvori det er muligt for dem at bryde sig en ny Livsbane; de kunne heller ikke vende tilbage til deres gamle Levevei. Mange af dem ere saaledes Folk af de militaire Underclasser, der have antaget, at de gjorde en god og nyttig Gjerning for dem selv, naar de gik over i Toldfaget; vare de blevne i deres tidligere Stilling, havde de nu været langt gunstigere stillede. Det er kommet til den Overlighed med Udfikillige af dem, at de blot have Valget imellem enten at lide, jeg kan gjerne sige, Hunger og Nød eller at falde Communernes Fattigvæsen til Byrde. Jeg troer, at der under disse Omstændigheder vel burde være Grund til at see, om det var muligt at hjælpe paa disse Mænd i deres trange Stilling.

Tscherning: Jeg skulde ogsaa meget ønske, at dette Lovforslag nød Fremme, og især skulde jeg i en meget væsentlig Grad ønske dette efter hvad den sidste ærede Taler har bemærket om den ikke ringe Deel af hidtilværende Militaire, som i denne Livsstilling have fundet en dem fra tidligere Tid sikket Forsørgelse. Man maa erindre, at de alle ere gaaede ind i deres Stilling med et Tilfagn fra Staten om, efter et vist Antal hæderlig gennemgaaede Tjenestear at kunne blive forfremmede i Bestillinger af denne Art, og de ere alle gaaede over i disse Bestillinger med den gode Tro, at saalænge de forvaltede det vel, som var dem overdraget, skulde de blive deri og nyde Indtagterne deraf. Da Loven blev behandlet ifjor, gjorde jeg allerede opmærksom paa, at man vist skulde at tage særligt Hensyn til disse Mænd, som efter min Overbeviisning havde et fuldstændigt Krav paa, idetmindste ikke ved Affedigelsen at blive stillede slettere, end om de havde fortsat deres tidligere Livsstilling og vare blevne affedigede efter de en gjældende Love om Pensionering for Underklasserne. Jeg skal derfor meget opfordre Forsamlingen til at gaae ind paa dette Lovforslag, da jeg ganske vist troer, at man vil komme til den Erkjendelse, at man er fredeen temmelig let hen over Sagen, da man tog de Bestemmelser, som nu gjælde.

Nørgaard: Da jeg hører til dem, som ved Lovens Behandling forrige Aar stillede Forslag om at komme de mindre vel lønede Embedsmænd imøde med et Tillæg til deres Gage og Pensioner, og tillige ved samme Leilighed understøttede det Forslag, som dengang var stillet i samme Retning af den ærede Rigsdagsmand, som nu idag er fremkommen med det Forslag, hvorom der her er Tale, saa skal jeg nu indskrænke mig til, paa det Indstændigste at anmode det høitærede Thing om at lade dette Forslag nyde Fremme.

Jesperen: Skjøndt jeg meget stærkt tvivler om, at dette Forslag, hvis det bliver Lov, vil bringe Klagerne til at forstumme, saa troer jeg dog gjerne, man kan gaae ind paa at tage det under Behandling. Jeg antager, at hvis vi have begaaet nogen Feil ved de Lovbestemmelser, der om denne Gjenstand forrige Gang bleve givne, saa er det væsentligt deri, at vi ikke have givet Finanzministeriet Spillerum nok til at sjele mellem de Forskjellige, til at afmaale Understøttelserne, deels efter de Tjenester, Bedkommende have viist Staten, og deels efter den Trang, som er tilstede. Jeg vil derfor ønske, at vi nu, hvis vi skulle gjøre Noget i denne Retning, forhøie Maximum, men dog lade Minimum staae uforandret.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev det Spørgsmaal sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde nyde Fremme, hvilket vedtoges eenstemmig med 80 Stemmer.

Man gik dernæst over til det næste Nummer paa Dagsordenen, Spørgsmaal om, hvorvidt det af Rigsdagsmanden for Færøerne (N. C. Winther) indbragte Forslag til en Communallov for Færøerne maa nyde Fremme.

N. C. Winther: Tanken om en Communalforfatning for Færøerne er hverken fra idag eller fra igaar. Naagtet Færingerne ved Handelsmonopolet have været ubelukkede fra Samferdsel med Fremmede (Hør! Hør!), og de Ideer, der ere opstaaede i den øvrige Verden, derfor kun vanskelig forplantes til disse sjerne Ogrupper, saa ere de dog ingenlunde blevne aldeles uberørte af Tidens Bevægelser, og navnlig har det alt længe været et inderligt Ønske hos dem, at maatte deeltage i Styrelsen af deres egne Anliggender, og dette Ønske er